

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/28/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1618010672
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Mészárosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1618010672.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a sudkýň JUDr. Zuzany Molnárovej a JUDr. Danice Veselovskej v trestnej veci obžalovanej J.. V. W. pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T 94/2018 zo dňa 18.09.2019, na verejnom zasadnutí konanom dňa 23. júna 2020 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku sa odvolanie obžalovanej J.. V. W., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T 94/2018 zo dňa 18.09.2019 bola obžalovaná J.. V. W. uznaná vinnou z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

ako zamestnankyňa spol. Stavmat Stavebniny s.r.o. najneskôr dňa 04.12.2017 vytvorila Faktúru č. 1701000124 na sumu vo výške 12.360,-€ označenú ako objednávka č. 127/2017, na ktorej ako odberateľ figuruje spol. Stavmat Stavebniny s.r.o. a ako dodávateľ figuruje spol. Happy Drive s.r.o., a na ktorej ako číslo účtu dodávateľa figuruje osobný účet obvinenej, následne dňa 04.12.2017 v čase o 15.04 h zadala v mene spol. Stavmat Stavebniny s.r.o. prostredníctvom internetbankingu v systéme MULTICASH (v systéme, ktorý na realizáciu platby vyžaduje dodatočné autorizovanie, tzv. dopodpísanie ďalšou osobou) príkaz na uvedenú platbu na svoj osobný účet J.:B XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, na základe čoho došlo dňa 05.12.2017 v čase o 09.16 h dopodpísaniu, a teda uskutočneniu, predmetného príkazu J.. V. K., čím spôsobila poškodenej spol. Stavmat Stavebniny s.r.o. škodu vo výške 12.360,-€.

Podľa § 221 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. j/, písm. l/ Tr. zákona bol obžalovanej uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zákona bol obžalovanej výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložený s určením skúšobnej doby vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona bol obžalovanej uložený trest zákazu činnosti vykonávať vedenie účtovníctva po dobu 2 (dva) roky.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku bola obžalovaná zaviazaná nahradiť poškodenej spoločnosti Stavmat Stavebniny s.r.o., Pezinská 56, 901 01 Malacky, J. XXXXXXXXX škodu vo výške 159,07€.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. poriadku bola poškodená spoločnosť Stavmat Stavebniny s.r.o., Pezinská 56, 901 01 Malacky, J. XXXXXXXXX so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaná na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaná J.. V. W.. Odvolanie obžalovanej smeruje proti výroku o treste. V dôvodoch odvolania podaných prostredníctvom obhajcu

uvádza, že vo veci urobila vyhlásenie, svoju vinu uznala a oľutovala, že sa k takémuto konaniu, ktoré je v rozpore so zákonom, znížila. Zdôrazňuje, že doposiaľ je trestne bezúhonnou osobou a živiteľkou rodiny, má maloleté dieťa ako slobodná matka. Uložením trestu zákazu činnosti by prišla o možnosť vykonávať živnosť, čím by došlo k zhoršeniu ekonomickej situácie rodiny a vážnym spôsobom by boli ohrozené najmä ekonomicke istoty a životné podmienky jej dieťaťa. Domnieva sa, že aj toto súdne konanie malo na ňu dostatočný výchovný vplyv a pochopila, že takto sa konať nesmie a v budúcnosti tak konať nebude. Tieto názory opiera o to, že pred súdom priznala svoje konanie, chcela dokonca uzavrieť s prokurátorom dohodu o vine a treste, avšak došlo k tomu, že bol vydaný trestný rozkaz. V podstate sa neodvolala proti vine vyslovenej v trestnom rozkaze, ale len proti výroku o treste, a to v časti zákazu činnosti. Takto to prebehlo aj na hlavnom pojednávaní, keď na svojom odpore trvala len z dôvodu uloženia trestu zákazu činnosti. Vykonáva činnosť, ktorá ju existenčne zabezpečuje a prostredníctvom tejto činnosti zabezpečuje základné potreby maloletého dieťaťa. Okrem toho má aj iné záväzky, napr. vo vzťahu k bankovým inštitúciám, čo znamená, že v prípade uloženia tohto trestu zákazu činnosti by dochádzalo k existenčným problémom, pretože pokiaľ by nedokázala splácať svoje pohľadávky, mohli by nastúpiť exekučné konania, ktorú by túto obžalovanú, ale predovšetkým jej rodinu, maloleté dieťa, priviedli do veľmi zúfaleho stavu.

Obžalovaná si uvedomila, že svojim nesprávnym konaním ohrozila možnosť bezproblémového zaradenia sa a existovania v našej spoločnosti. Jej prístup k trestnému konaniu však nasvedčuje tomu, že si tieto skutočnosti uvedomila a chce ďalej pokračovať tak, aby už nikdy neprišla do konfliktu so zákonom.

Má za to, že súd má možnosť uložiť prísny podmienený trest aj celkom na hornej hranici, aby tak zabezpečil kontrolu nad jej správaním počas výkonu trestu a to aj na dlhšiu skúšobnú dobu. Na strane druhej má možnosť po prvýkrát trestanej osobe neuložiť zákaz činnosti, aby jej bola ponechaná možnosť zabezpečenia existencie svojej a svojej rodiny.

Obžalovaná záverom vyslovila presvedčenie, že súd po zvážení všetkých okolností vyhovie odvolaniu obžalovanej a pri uložení prísnejšieho podmieneného trestu upustí od uloženia trestu zákazu činnosti.

Verejné zasadnutie odvolacieho súdu bolo vykonané v neprítomnosti obžalovanej J. V. W. pri splnení zákonom stanovených podmienok. Obžalovanej bolo predvolanie na verejné zasadnutie doručované na adresu, ktorú uviedla ako kontaktnú. Obhajca obžalovanej predložil súdu žiadosť o vykonanie verejného zasadnutia v neprítomnosti obžalovanej, z ktorej je zjavné, že sa o termíne konania verejného zasadnutia dozvedela a prejavila vôľu nezúčastniť sa ho.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu odkázal obhajca na dôvody podaného odvolania a navrhol mu vyhovieť. Do pozornosti odvolacieho súdu dal to, že obžalovaná svoj čin priznala, úprimne oľutovala, do dátumu rozhodovania odvolacieho súdu uhradila aj zvyšnú časť škody, na ktorú bola zaviazaná. Vzhľadom na jej situáciu, že sa sama stará o dvojročné dieťa, potrebuje pracovať, aby dokázala užiť sa, svoje dieťa a plniť si ďalšie povinnosti a záväzky. Uložením trestu zákazu činnosti, ktorého uloženie je vždy na úvahe súdu a nemusí byť ukladané obligatórne, aby došlo k vážnemu zásahu a negatívne dopadu nielen na samotnú obžalovanú, ale aj osobu, ktorá je na ňu výživou odkázaná. Prihovára sa preto za zrušenie tohto trestu, nakoľko sa po zohľadnení všetkých významných poľahčujúcich okolností na strane obžalovanej javí tento druh trestu ako neprimerane prísny.

Obhajca predložil súdu doklad o odoslaní platby vo výške 159,07€ v prospech účtu poškodeného a rodný list maloletého syna obžalovanej.

Zástupkyňa krajskej prokuratúry naopak vyslovila presvedčenie, že trest je uložený správne, podľa jej názoru skôr plní ochrannú funkciu voči obžalovanej tým, že sa nachádza v ťažšej životnej situácii a tento trest môže zabrániť opakovanému výskytu obdobného správania. Nie je neprimeraný okolnostiam tohto prípadu. Čo sa týka argumentácie ohľadne povinnosti zabezpečovať výživu maloletého dieťaťa, tu nemožno opomíňať, že rovnakú povinnosť má aj otec maloletého, čiže nie je úplne presné tvrdenie, že je dieťa odkázané výlučne na finančné zdroje obžalovanej. Navrhla preto odvolanie zamietnuť.

Krajský súd v Bratislave v intenciách § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľka podala odvolanie, ako aj správnosť postupu

konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadal len za predpokladu, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku, pričom zistil, že odvolanie obžalovanej nie je dôvodné.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní potupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

V prejednávanej trestnej veci na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18.09.2019 obžalovaná postupom podľa § 257 ods. 1 Tr. poriadku vyhlásila, že je vinná a zároveň na všetky otázky položené podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. poriadku odpovedala „áno“ a následne správne súd prvého stupňa uznesením rozhodol, že vyhlásenie obžalovanej prijíma a v súlade s ustanovením § 257 ods. 7 Tr. poriadku rozhodol, že bude vykonané dokazovanie len ohľadom výroku o treste, náhrade škody a ochrannom opatrení.

Správne preto postupoval súd prvého stupňa, keď obžalovanú J.. V. W. uznal vinným z prečinu sprenevery podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, nakoľko bolo preukázané, že obžalovaná svojim úmyselným konaním spôsobila inému škodu tým, že ho uviedla do omylu ohľadom vyplatenia faktúry, ktorej nepredchádzalo žiadne reálne plnenie, pričom účet, na ktorý mala byť platba zaslaná, patril obžalovanej.

Je potrebné uviesť, že odvolací súd sa skutkovými zisteniami nezaoberal, pretože rozhodnutie o prijatí vyhlásenia obžalovanej, že priznáva skutok, nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť a preto ho nemožno meniť ani v konaní o riadnom opravnom prostriedku. Odvolanie obžalovanej smeruje iba proti výroku o treste, konkrétne proti uloženiu trestu zákazu činnosti..

S poukazom na vyhlásenie obžalovanej J.. V. Pociskovej priznaní viny na hlavnom pojednávaní zákonne a vecne správane okresný súd rozhodol o vykonaní dôkazov súvisiacich s výrokom o treste, náhrade škody a o ochrannom opatrení.

V tomto smere krajský súd konštatuje, že dokazovanie vykonané okresným súdom vo vzťahu k týmto výrokom bolo dostatočne dôsledné a podrobné.

Okresný súd nepochybil pri úvahách súvisiacich s výrokom o treste a prihliadol na zásady ukladania trestov (§ 34 Tr. zákona) a v odôvodnení rozsudku sa dôsledne a konkrétne vyrovnal najmä s kritériami uvedenými v § 34 ods. 4 a 5 Tr. zákona. Je potrebné súhlasiť so záverom okresného súdu, že u obžalovanej neboli zistené žiadne priťažujúce okolnosti v zmysle § 37 Tr. zákona. Naopak, správne bola ustálená poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm. l/ Tr. zákona. Obžalovaná spáchanie skutku priznala a oľutovala svoje konanie. Krajský súd však nezdieľa názor súdu prvého stupňa, že obžalovaná doposiaľ viedla riadny život, vzhľadom k tomu, že podľa výpisu z registra priestupkov sa dopustila dvoch priestupkov na úseku dopravy. Vzhľadom na absenciu odvolania zo strany prokuratúry, teda v neprospech obžalovanej, nebolo možné v odvolacom konaní vypustiť poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. j/ Tr. zákona a tento nedostatok napraviť. Aj napriek tomuto pochybeniu platí, že bola súdom prvého stupňa správne konštatovaná prevaha poľahčujúcich okolností a došlo tak ku zníženiu hornej hranice trestnej sadzby z piatich rokov na tri roky a osem mesiacov.

Zohľadňujúc vyššie uvedené zákonné ustanovenia uložil súd obžalovanej trest odňatia slobody vo výmere jeden rok, pričom ide o trest na samej dolnej hranici trestnej sadzby uvedenej v § 221 ods. 2 Tr. zákona. Uložený trest považuje aj odvolací súd za primeraný s prihliadnutím na všetky okolnosti zistené na strane obžalovanej, ako aj s prihliadnutím na spôsob spáchania činu a jeho následky. Nakoľko proti uloženiu trestu odňatia slobody, ani proti jeho výmere nesmerovali dôvody odvolania, nie je nutné bližšie analyzovať východiská, ktoré súd viedli k uloženiu tohto trestu.

V súlade s ustanovením § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zákona bol obžalovanej výkon trestu odňatia slobody podmienenčne odložený a určená skúšobná doba vo výmere jeden rok. Takisto tento výrok

určujúci spôsob výkonu uloženého trestu je potrebné považovať za zákonný, preto sa s ním odvolací súd stotožnil. Krajský súd pripomína, že ide o minimálnu možnú výmeru skúšobnej doby, preto nie je vôbec potrebné venovať uvedenému výroku ďalšiu pozornosť.

Vo vzťahu k uloženému trestu zákazu činnosti, voči ktorému smerujú odvolacie námietky obžalovanej, je nutné uviesť, že po preskúmaní tohto výroku odvolací súd nezistil žiadne nedostatky formálneho charakteru a rovnako obstoje uloženie tohto druhu trestu aj z hľadiska materiálneho. V zmysle § 61 ods. 1 Tr. zákona je rest zákazu činnosti spočíva v tom, že sa odsúdenému po dobu výkonu tohto trestu zakazuje výkon určitého zamestnania, povolania alebo funkcie alebo takej činnosti, na ktorú treba osobitné povolenie alebo ktorej podmienky výkonu upravuje osobitný predpis a podmienkou jeho uloženia je spáchanie trestného činu v súvislosti s touto činnosťou. Z dôkazov vykonaných v tejto veci vyplýva, že obžalovaná pracovala v poškodenej spoločnosti v pozícii hlavného účtovníka a v súvislosti s výkonom tejto činnosti došlo k spáchaniu trestného činu.

Za významné skutočnosti, ktoré podporujú správnosť uloženia tohto druhu trestu považuje krajský súd najmä to, že obžalovaná sa v poškodenej spoločnosti zamestnala od 01.10.2017 a ani nie po dvoch mesiacoch hrubým spôsobom zneužila svoje oprávnenie, ktoré jej vyplývalo z pracovnej zmluvy a zároveň zneužila dôveru svojich kolegov v snahe obohatiť sa. Takýto prístup svedčí o tom, že u obžalovanej absentuje zodpovednosť, rešpektovanie základných morálnych pravidiel a tiež práva iných subjektov na nedotknuteľnosť ich majetku. Na týchto záveroch nič nemení ani fakt, že ku dňu rozhodnutia odvolacieho súdu bola škoda takmer v celej výške uhradená. K jej náhrade však došlo najmä v dôsledku realizácie zaisťovacích opatrení v súlade s § 95 Tr. poriadku.

Pokiaľ ide podmienky pre uloženie trestu zákazu činnosti viesť účtovníctvo, najmä z hľadiska materiálneho a posúdenia primeranosti tejto sankcie, krajský súd konštatuje, že uloženie tohto druhu trestu si vyžaduje účinná ochrana spoločnosti pred páchatelom, ktorému sa na určitú dobu zabráni pokračovať v činnosti, pri ktorej spáchal trestný čin. Prihliadajúc na konkrétne okolnosti tohto prípadu, spôsob spáchania skutku, motiváciu obžalovanej, ktorú možno vyvodiť najmä z listinných dôkazov obsiahnutých v spise, odvolací súd nesúhlasí s tým, že by uložený trest zákazu činnosti bol neprimerane prísny opatrením a citeľne ohrozoval ekonomickú stabilitu členov rodiny obžalovanej, ktorí sú na ňu výživou odkázaní. Uložením tohto trestu nie je u obžalovanej vo výraznej miere ohrozená možnosť nájsť si adekvátne zamestnanie zodpovedajúce jej zameraniu a kvalifikácii, ale je na obdobie dvoch rokov vyradená zo špecifickej odbornej činnosti, pri výkone ktorej zlyhala tým, že zneužila svoje oprávnenia, svojho bývalého zamestnávateľa podviedla v snahe získať majetkový profit, na ktorý nemala nárok.

Aj napriek tomu, že obžalovaná nežije v manželskom zväzku, nebolo preukázané, že by na starostlivosti a ekonomickom zabezpečení maloletého dieťaťa neparticipoval aj druhý rodič, ktorému táto povinnosť, rovnako ako obžalovanej, vyplýva priamo zo Zákona o rodine.

Záverom dáva krajský súd do pozornosti obžalovanej, že argumenty, ktorými odôvodňuje neadekvátnosť a neprimeranosť uloženého trestu, ktorý jej zabráni vo výkone živnostenského oprávnenia, sú neopodstatnené, nakoľko už samotný výrok o vine pri spáchaní trestného činu proti majetku má závažné dôsledky pre výkon živnostenského oprávnenia. Znamená to, že aj bez uloženia tohto druhu trestu nastupujú v zmysle zákona o živnostenskom podnikaní (zákon č. 455/1991 Z.z.) opatrenia, ktoré budú mať konečnom dôsledku pre obžalovanú rovnaký efekt.

Podľa § 6 ods. 1 Zákona o živnostenskom podnikaní všeobecnými podmienkami prevádzkovania živnosti fyzickými osobami sú:

- a) dosiahnutie veku 18 rokov,
- b) spôsobilosť na právne úkony,
- c) bezúhonnosť,

(2) Za bezúhonného sa na účely tohto zákona nepovažuje ten, kto bol právoplatne odsúdený za trestný čin hospodársky, trestný čin proti majetku alebo iný trestný čin spáchaný úmyselne, ktorého skutková podstata súvisí s predmetom podnikania, ak sa naňho nehľadí, akoby nebol odsúdený.

Podľa § 58 ods. 1 Živnostenský úrad miestne príslušný podľa sídla právnickej osoby alebo bydliska fyzickej osoby zruší živnostenské oprávnenie, ak

a) podnikateľ už nespĺňa podmienku podľa § 6 ods. 1 písm. b) alebo písm. c) okrem prípadu podľa § 6 ods. 1 písm. b), ak bol ustanovený zodpovedný zástupca; živnostenský úrad môže namiesto zrušenia živnostenského oprávnenia z dôvodu nespĺňania podmienky podľa § 6 ods. 1 písm. c) živnostenské oprávnenie pozastaviť až do času, kým podnikateľ opätovne začne túto podmienku spĺňať.

Napriek citovaným zákonným ustanoveniam má uloženie trestu zákazu činnosti svoj zmysel a je dôvodné, nakoľko zahŕňa aj výkon takejto činnosti v rámci zamestnaneckého vzťahu a nielen vo forme realizácie živnostenského oprávnenia.

Rešpektujúc obmedzený revízny princíp upravený v § 317 ods. 1 Tr. poriadku, krajský súd sa nezaoberal ani výrokom o náhrade škody, nakoľko proti nemu podané odvolanie nesmerovalo a nebola splnená ani podmienka uvedená v poslednej vete citovaného paragrafu (dôvody pre podanie dovolania).

S poukazom na uvedené dôvody vyhodnotil krajský súd odvolanie obžalovanej ako nedôvodné, preto bolo postupom podľa § 319 Tr. poriadku zamietnuté.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.